

ÉLETÜNK

XLV. évf. 9. szám (45. Jg. Nr. 9)

Az európai magyar katolikusok lapja

2013. szeptember

KRISZTUS KERESZTJÉBEN – ISTEN SZERETETE

A Rio de Janeiró-i Ifjúsági Világtalálkozón, július 26-án Ferenc pápa közel egymillió fiatallal együtt végezte a kereszttüi ájtatosságot. Ennek során a keresztről mint Isten szeretetének jeleéről és hordozójáról beszélt.

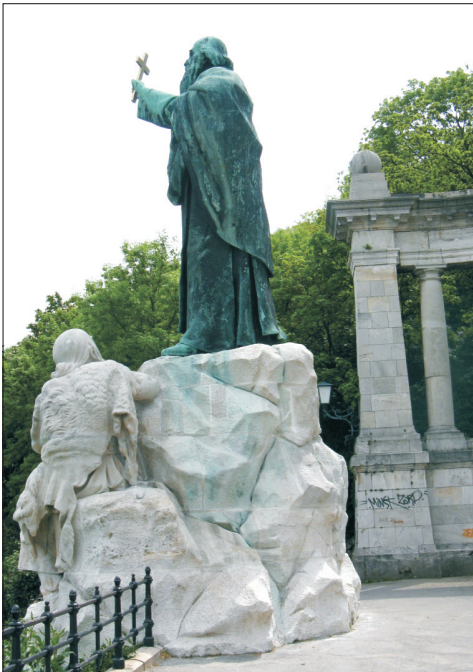
Egy ősi római hagyomány szerint Péter apostol, amikor menekült volna Rómából, Néro üldöztetésétől, látta Jézust, aki szembe jött vele. Csodálkozva megkérdezte: „Uram, hová mész?” Jézus így válaszolt: „Rómába megyek, hogy ismét keresztre feszítsenek”. Péter megértette, hogy bátran, a végsőkig kell követnie az Urat, de mindenekelőtt megértette, hogy soha nincs egyedül az úton; mindig vele van az a Jézus, aki egészen a kereszthalálig szerette őt. Íme, Jézus Keresztjével végigjárja útjainkat, hogy magára vegye félelmeinket, problémáinkat, szenvedéseinket, még a legnagyobbakat is.

A kereszttel Jézus egyesül a csenddel, amely az erőszak áldozataié, akik nem tudnak kiáltani, főleg az ártatlanok és a védtelenek; a kereszttel Jézus egyesül a családokkal, akik nehézségekkel küzdenek, akik siratják gyermekeik tragikus elvesztését, vagy szenvednek, mert látják, hogy gyermekeik olyan mesterséges paradicsomok zsákmányává váltak, mint a kábítószer. A kereszttel Jézus egyesül mindenkiel, akik éheznek egy olyan világban, amely megengedi magának azt a luxust, hogy minden nap több tonna élelmiszert kidobjon. A kereszttel Jézus egyesül azokkal, akiket vallásuk, gondolataik, vagy egyszerűen csak bőrszínük miatt üldöznek; a kereszttel Jézus egyesül megannyi fiatallal, akik már nem bíznak a politikai intézményekben, mert látják az önzést és a korrupciót, vagy akik elveszítették az Egyházba, sőt még az Istenbe vetett hitüket is a keresztények és az evangélium szolgálóinak következetlensége miatt.

Krisztus keresztjében jelen van a szenvedés, az ember bűne, a miénk is, és Ő mindent tárt karokkal befogad, vállára veszi keresztjeinket, és azt mondja: nem vagy egyedül a keresztek hordozásában! Én veled együtt hordozom őket, és én legyőztem a halált. Azért jöttem, hogy reményt, életet adjak neked (vö. Jn 3,16).

Jézus keresztje azt adja nekünk, amit senki más nem adhat: Isten irántunk való törhetetlen szeretetének bizonyosságát. Olyan nagy ez a szeretet, hogy belép bűnünkbe, és megbocsátja azt; belép szenvedésünkbe, és erőt ad ahhoz, hogy elviseljük; belép még a halálba is, hogy legyőzze azt és üdvözítsen bennünket. Krisztus keresztjében benne van Isten egész szeretete, végtelen irgalmassága. És ez olyan szeretet, amelyben megbízhatunk, amelyben hihetünk. Bízunk Jézusban! Csak a meghalt és feltámadt Krisztusban találunk üdvösséget és megváltást. Vele nem a gonoszé, a szenvedésé, a halálé az utolsó szó. Ő életet ad nekünk: a keresztest a gyűlölet, a vereség, a halál eszközéből a szeretet, a győzelem és az élet jelévé alakította át.

(Vatikán Rádió)

Szent Gellért püspök
(980 – 1046)

Még mielőtt Szent Gellért a magyar ember számára csupán a hegyet és a rajta lévő szobrot jelentette volna Pestről Budára menet, és semmi többet, a rendszer-változtatás óta induló és mérhetetlen hiányt pótló katolikus iskoláinknak újra apostola lett. Lassan ezer esztendeje, hogy hajótörése után a pannonhalmi apát itt marasztalja. A mostani feladat nagysága hasonló az elsőhöz: egy nemzet ifjúságát tanítani és nevelni. „Ne féljete azoktól, akik a testet megölik” – olvassuk az evangéliumban. Szeretnénk nem félni. Ehhez azonban kell az a tudás, amely tisztákat, hőskéket, szenteket nevel. Elérkezett az ideje annak is, hogy ezt háztetőkről hirdessék, és tanévnyitó szentmiséken.

(Juhász Ferenc)

„VIGYÜNK HITET AZ ÉLETÜNKBE!”

Erdő Péter bíboros a Miatyánkról

Vigyünk hitet az életünkbe! Kérjük Krisztust, ajándékozzon nekünk hitet, mert ettől fáradt korunk, szürke éveink felragyognak, értékessé válnak és hordozói lesznek annak a boldogságnak, amely minden elképzelést felülmúl! – mondta a bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek a pécsi HungaRio nemzeti ifjúsági találkozó záróeseményén, július 28-án.

A Miatyánkban Jézus legsajátabb hangját halljuk. Olyan hangot, amely a hallgatók szívéig hatolt. Olyan mondatokat, melyeket az Egyház kezdet óta tisztelettel őriz és ismétel mindmáig.

De milyen ima volt ez? Magánimádságot akart Jézus tanítani követőinek? Ezt kérték tőle? – Talán ezt is. De nyilvános imádság is volt, nyilvános, gyülekezeti fohászkodás, mely abban az időben, Krisztus korában és népének körében még nem mindenütt történt teljesen azonos, szilárd formákban. Voltak azonban már komoly tartalmi követelményei. „Nem áldás az, amelyben nem említik a Nevet” – mondták egyesek. „Nem áldás az – tartották mások –, amelyben nem szerepel az Ország”. „Szenteltessék meg a te neved! Jöjjön el a te országod!” – imádkozzuk. Jézus maga is bátorít minket: „Bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek” (Jn 16,23). Az Egyház pedig kér, áld, dicsóít az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. A név az erő, a jelenlét, a személyes összetartozás kifejezője. Istennel személyes szeretetkapcsolatban imádkozunk. Nevét megszentelni azt jelenti: dicsérjük, határtalanul örülünk a szeretetének, a létének, boldogok vagyunk, mert Ő az, aki: végtelen, elképzelhetetlen, világfeletti és mindennek alkotója. Személyesen szeret minket. Hát persze, hogy legyen meg mindenben az akarata. A mennyben és a földön. A mi életünkben is. Akaratában, jelenlétében kitartani, érte az egész életünket

is felajánlani – ez az ő megdicsőítése, nevének megszentelése. Akárhogyan történjék is ez: akár úgy, hogy az önzetlen szeretetnek élünk és vállaljuk egymásért, családjunkért, közösségünkért, népünkért, az időkért és betegekért az áldozatot; akár úgy, hogy Istenhez és az ő ügyéhez a végsőkig hűek maradunk. Így dicsóította meg Jézus az Atyát (Jn 12,28). Így dicsóították meg az apostolok vértanúságukkal az Istent (Jn 21,19).

A hívő ember élete azonban az Ország erőterében zajlik. Isten uralma, Isten Országja már a földön elkezdődött. Teljes, nyilvánvaló, ellenállhatatlan uralma, melyben a mi akaratunk és szeretetünk is beteljesül, az idők végén jön el. „Jöjjön el a te országod!” – ezt kérjük Jézussal. Tudjuk, hogy nem lehet a földön olyan boldogság, olyan siker, ami ahhoz fogható. A mi hazánk „a mennyben van” (Fil 3,20). Ott vár az örökségünk, a „kincsünk” is, ha a földi javainkat, az időnket, az energiánkat szétosztjuk szeretetből az emberek, a szegények között (Mt 6,20; 19,21). A történelem nem céltalan sodródás. Nem pusztán olyan élőlények vagyunk, akik kialakultak, majd pedig eltűnnek a világ színpadáról. Nem értelmetlen az a kérdés, hogy mi a jelentősége, mi a célja a mi életünknek és az emberiség életének. Isten erőterében, az Ország erőterében minden értelmet kap.

(Folytatás a 2. oldalon)

MEGMARADÁSUNK ZÁLOGA

Szent István-ünnep – 2013

Augusztus 15. és 20. két szorosan összetartozó ünnepnap a magyar keresztények számára. Nagyboldogasszony és az országát az ő oltalmába ajánló első szent király ünneplése elválaszthatatlan. Megmutatkozott ez az idén a székesfehérvári és a budapesti ünneplések alkalmával is.

Augusztus 14-én, a Szent István halálának 975., szentté avatásának 930. évfordulójára meghirdetett emlékévhöz kapcsolódóan hívta meg Spányi Antal székesfehérvári püspök a Magyar Katolikus Egyház képviselőit, hogy a Szent Jobb jelenlétében ajánlják fel hazánkat Szűz Máriának, ahogy ezt első szent királyunk tette a halála előtti napon. Az ünnepi alkalomra Székesfehérvárra érkezett a Szent Jobb és Szent István fejedelmek, mely előtt egész napos imádságos áhítattal rótták le tiszteletüket a zarándokok.

Szent István igazi keresztény uralkodó volt, szeretettel és felelősséggel védelmezte népét. Bölcsen szervezte országát, a hit szikla alapjára építette egész művét. Ezért találta meg a magyarság helyét Európa közepén. Országunkat első szent királyunk hite és jövőképe egyesítette – fogalmazott

Erdő Péter bíboros az egykori koronázó városban, a Nemzeti Emlékhelyen bemutatott ünnepi szentmisén. Négyezer zarándok tette tiszteletét a Szent Jobb és Szent István fejedelmek előtt.

Az ünneplő közösség körmenettel kísért a szent ereklyét a Nemzeti Em-

A székesfehérvári események egyik kiemelkedő eleme volt a Koronázási szertartásjáték: a Szent István megkoronázását felidéző előadás
(Fotó: Dobos Klára)

lékhelyen felállított szabadtéri oltárhoz. Itt mutatta be a szentmisét Erdő Péter bíboros Alberto Bottari de Castello apostoli nunciussal és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjaival.

A szentmisén részt vettek a politikai, társadalmi és kulturális élet képviselői. Az ünnepség díszvendége volt Gerhard Pischl nyugalmazott limburgi segédpüspök; Franz Kaspar, a Limburgi Egyházmegye általános helynöke. A határon túli

magyar püspökök közül jelen volt a szertartáson Német László nagybecskereki püspök és Tamás József, a Gyulafehérvári Egyházmegye segédpüspöke.

Szentbeszédében Erdő Péter bíboros hangsúlyozta: Szent István a szilárd keresztény hit erejével tudta kivívni azt a bizalmat, ami független országnak tartósan helyet teremtett a nemzetek családjában. Szent István Intelmeiben első helyen szól a hit megőrzéséről, és ezzel olyan eszményt, értéket adott népének, ami megteremtette az összefogást, igazolta az áldozatvállalást, a felelősséget.

(Folytatás a 3. oldalon)

HITÜNK KÉRDÉSEI

Istenhit nélkül

Régi közmondás, hogy nézzük meg a forint másik oldalát is. Ez pedig a hittel kapcsolatosan azt jelenti, hogy feltesszük a kérdést: milyen lehet egy elkötelezett ateista élete. Általánosítani természetesen nem lehet, nem is szabad. A gyakorlatilag nem vallásos embereket sem szabad ide sorolni, hiszen az korántsem jelent elkötelezett ateista életformát. És a „szocialista országokban” a pártállam idején elvárt és színlelt ateizmus sem sorolható ide. Számos olyan ember van, aki élete fordulatai szerint hányódik az istenhit és a gyakorlati kételkedés állapota között. Előfordul, hogy valaki átmenetileg „haragban van” Istennel. Még egy sajtóosan felvállalt lelki „tudathasadás” sem zárható ki. A XIX. századi francia értelmiség soraiban akadtak olyanok, akik ennek jelét mutatták, furcsa álláspontjukkal: „A katedránál ateista vagyok, a templomban hívő”.

Az elkötelezett ateistákat jellemzi a tudatos döntés e világnézet mellett, valamint az, hogy „misszionáriusai” is ennek – ahogyan Yves Congar szellemesen megfogalmazta. Tehát terjesztik nézetüket, tanítványokat toboroznak, esetleg írásaikon keresztül. Ha azonban őszinték, akkor nem titkolhatják el a valóságot: azt, hogy ők az emberi létezés transzcendenciájának hajléktalanjai, hiszen amikor a múltjukat keresik vagy a jövőjük felé tájékozódnak, mindkét irányban csak a Semmiből építkezhetnek – ha a Semmiből egyáltalán hajlékot lehetne építeni... Ez Jean-Paul Sartre létfilozófiája, a Semmire alapozva. Szerinte Istent ki kell iktatni a képből a totális emberi szabadság érdekében, holott szabadságunk ajándékát a Teremtőtől kaptuk, emberi mértékű autonómiánkkal együtt, amit egyetlen monista filozófia sem képes elfogadhatóan biztosítani. S szabadságunkban Isten megtagadásának lehetősége is benne van.

Radikális formájában tehát a valódi ateista az elkötelezett istenhívő ellentete: az istenhit helyett a Semmibe vetett hit, a remény helyett a totális reménytelenség, szeretet helyett az érdek, mégpedig a következetes önérdék az életfilozófiája, amelyben – Sartre emlékezetes kifejezésével – „a másik a pokol”. De nemcsak a „másik”, az embertárs, hanem saját létformája is az, a pénz, a birtoklás, a hírnév és a perverzításokig menő élvezetek ellenére: igazi hit nélkül, szeretet nélkül és remény nélkül. Ami az utóbbit illeti, Dante poklának sokat idézett felirata erre a fajta földi életre is érvényes: „Hagyjátok föl minden reménnyel”.

Sokak elképzelésével ellentétben a kereszténység és az ateizmus ütközetének valódi csatateret nem a túlvilág, hanem éppen hogy az evilág. Ez pedig azt jelenti, hogy az életformák szembesítése mutathat döntő különbségeket. Hiszen a kereszténység már régen eltűnt volna a föld színéről, ha nem a hiteles tanúival győzedelmeskednék a történelemben szüntelenül tartó világnézeti ütközetekben, akkor is, ha sokan visszaéltek és visszaélnék a hittel, amikor csak látszatra vagy érdekből keresztények.

Idézzünk közbevetve egy képzeletbeli párbeszédet, némi iróniával, egy hí-

vő keresztény és egy ateista között, aki szerint a Semmiből jöttünk és a Semmibe megyünk. A keresztény őszintén hisz Istben és a megváltásban, a másik viszont a Semmiben hisz a kezdetet és a vég kérdéseit illetően. A keresztény azt

FRIEDRICH NIETZSCHE

Elhagyatva

*A varjúr aj
város felé surrog tova:
hó lesz hamar –
boldog, kinek van otthona.*

*Sötétben állsz,
s hátra meredsz – mióta már!
Mond: merre szállsz
a tél elől, bolond madár?!*

*Feléd havas
sivár puszták ásítanak.
Nem nyughat az,
ki oly kifosztott, mint te vagy.*

*Sors átka ver:
téli bolyongással gyötör,
füst vagy, amely
mind hidegebb egekbe tör.*

*Károgd siket
pusztákba hörgő gyászdalod!
Vérzik szived?
Dacba, jégbe takarhatod!*

*A varjúr aj
város felé surrog tova:
hó lesz hamar –
jaj, akinek nincs otthona!*

(Képes Géza fordítása)

mondja az ateistának: „Mit gondolsz, hány templom van a világon, a romokat is beleértve, amelyek egyértelmű jelei az istenhitnek és a vallásosságnak, köztük az építészet számtalan remekével?” Az ateista: „Nem tudom, de biztosan nagyon sok”. A keresztény: „Így igaz. Még annál is több. De te is hívő vagy. Te a Semmiben hiszel. Megmondanád, hol vannak a Semminek épült templomok?” Az ateista kényelmetlenül kezdi érezni magát, majd támad egy váratlan

évente egyszer veszed magadhoz – kérdezi Szent Ambrus. Vedd magadhoz minden nap, mert minden nap a javadra válik – folytatja –, élj úgy, hogy napról napra méltó légy a szentáldozásra” (De Sacramentis 5,4).

Jézus ismerte az embert. Tudta, hogy mit jelent számunkra a család, a szülők. Ezért is mondja Istent Atyánknak. És tudta jól, hogy mit jelent nekünk egy földi nap. Egysége a nap az Istennel való kapcsolatunk eleven életének is. Erre a földre szánt minket a Teremtő. És része akar lenni az itteni életünknek.

Minden napot a kegyelemben tölteni nehéz. Kérni kell Isten védelmét és bocsánatát. Ferenc pápa mondta röviddel megválasztása után: Isten nem fádá bele, hogy nekünk megbocsásson. Mi fádunk bele, hogy újra és újra bocsánatot kérjünk tőle. Pedig Jézus erre tanít.

ötlete: „Tudod, a Semmi templomai láthatatlanok. De azért mindenütt ott vannak. Mert itt is Semmi, ott is Semmi, amott is Semmi”...

Tulajdonképpen a radikális ateizmus néhány hiteles képviselőjét kellene megkérdezni életformája felől. De az messzire vezetne, és nehéz volna a kiválasztás. Egy magyar ateista – politológus – vallotta be, mit érzett, amikor egy francia katolikus család vendégeként átélt a káracsny ünnepét, lelkiileg kiszakadva az ünnepből, a ránehezülő magányban, mint aki teljesen idegen és kirekesztett a szeretet ünnepéből – de saját döntése alapján. Ez számára nagyon nyomasztó érzés volt – vallotta meg. De ez csupán egy szerény szelet mindabból, amit egy elkötelezett ateista átél, akinek nem számít a szeretet, csupán az érdek, közelebből: az önérdék.

Friedrich Nietzsche, a XX. század ateista irányzatainak legismertebb előfutára visszatérő lelki-szellemi küzdelemben volt a Megfeszítettel. Lángelméjével Lucifernek lehetne hiteles földi hasonmása. Élete tíz évének ágyhoz kötött, tudatát veszített állapota pedig mintha a közmondást bizonyítaná: „Ki mivel vétkezik, azzal bűnhődik.” A gyógygó elme végleges elborulása, a megvilágosodás kivételes pillanataival – lucidum intervallum – mintha ezt igazolná. Mint az is, hogy az irgalmas szeretetről megvetően nyilatkozó Nietzsche ebben a tragikus állapotában végül is az irgalmas szeretetre szorult, amely élete végéig gondját viselte. Költő is volt, még istenes verse is van, de egyetlen költeményével írta be nevét a világirodalomba. Ez a verse a legigényesebb antológiákba kívánczik, és meg is kapja azokban a méltó helyét. Hiszen kivételesen őszinte vallomás az Istentől elszakadt kiváló szellem életérzéséről. Nem lehet elégszer idézni. Megrendítő képekkel és esztétikai hatással mondja ki a lényegét *Elhagyatva* című versében, amelynek mai címe ez lehetne: *Hajléktalanul*. S ez eszünkbe juttatja vallomásának ellentétét: a Szentírás üzenetében található mondatot, Jézus Krisztus szavait: „Atyám házában sok hely van”. Aztán: „Elmegyek és helyet készítek nektek” (Jn 14,2–3). Az üdvözültek azok a boldogok, akiknek van otthona, akik a szó transzcendentális értelmében képesek hazatalálni.

A hajléktalanok itt vannak körülötünk mint a társadalom számkivetettjei, persze sokan közülük saját hibájukból. Akkor is fájó érzés látni, amint egy árkád alatt beburkolódzva fekszenek, különösen télidőben, egyesek a fagyhalálnak is kitéve. Ennek áttételes formája a transzcendentális hajléktalanság, különösen akkor, ha az a feloldhatatlan magánnyal párosul. Ezt fogalmazza meg a világirodalom legfelsőbb szintjén Friedrich Nietzsche verse.

Boda László

Tudjuk, hogy amire Isten hív, arra a saját erőnk kevésnek bizonyul. De ne mondjuk, hogy akkor téves az eszmény, vagy eszményre nincs is szükség. Hanem kérjük Istent, hogy ő vegye szerető irányítása alá az életünket. Soha ne fádunkunk bele, hogy a szentségi gyónásban kérjük és elfogadjuk irgalmát, éltező szeretetét.

„Vigyünk hitet az életünkbe!” Kérjük Krisztust, hogy ajándékozzon nekünk hitet, mert ettől fáradt korunk és szürke éveink felragyognak, értékessé válnak. Ha Krisztus belép az életünkbe, „befogadása által – mint Ferenc pápa tanítja –, képes átformálni bennünket a Szentlélek, megvilágítani a jövőbe vezető utat, és szárnyakat adni reményünknek, hogy örömmel járjunk utunkon”. Ezt adja meg mindannyiunknak, egész népünknek és minden embernek a mindenható és irgalmas Isten! □

IMASZÁNDÉKOK

Szeptemberre

Általános szándék: Hogy korunk emberei, akiket eláraszt a zaj, fedezzék fel újra a csend értékét, és tudjanak hallgatni Isten meg a testvérek szavára.

Minden kultúra ismer bölcs mondásokat a csend értékéről. A csend aranyat ér. A csend összekapcsol bennünket a múlt meg a jövő nemzedékekkel.

Nem passzív vagy üres valami a csend, nem is a beszéd vagy a szavak hiánya; igazában pozitív és tevékeny hang, amely táplálja a gondolatot, az eszmélődést. A zaj, a hangoskodás önünk legértékesebb rétegének félreismerése. Gyakran kínos érzés becsületesen szembesülni legmélyebb önünkkel; ilyenkor menekülünk a zajongásba.

A csendre való készség ellenőrzí nyelvünket, beszédre irányuló hajlandóságunkat. Különösen fontos a hallgatni tudás harag vagy egyéb izgalmi válság időszakában, akár engem, akár a másikat izgatja ez a válság. Megvan az ideje a beszédnek, és megvan az ideje a hallgatásnak.

A csend kedvező tényezője az odafigyelő meghallgatásnak. Kincset birtookol az, aki tud meghallgatni. Ez a türelmesen hallgató alapmagatartás komolyan hiányzik világunkból. Isten népének figyelő hallgatással tartozunk.

Az emberi kapcsolatokban döntő fontosságú a csendes meghallgatás. A csend segíti a gondolatot, a megfontolást. A jó beszélgetésnek részét alkotják a hallgatás pillanatai.

A Legfőbb Te keresése, a vele való kapcsolat megtalálása feltételezi a csendes magunkba tekintést. Ki vagyok én? Kicsoda Ő?

A nyugalom, a csend lehetővé teszi, hogy a szellemi, a lelki elem kormányozza a fizikai, testi elemet; az a tény viszont, hogy állandóan, szünet nélkül beszélek, lényem fizikai elemének adja meg az irányító szerepet. Pontosabban fogalmazva: szellemi-lelki életünket jobban segíti a csend, mint a zaj; ezért a test számára szintén semmi sem jobb, mint a csend.

Szókratész szerint olyan élet, amelyre nem reflektálunk, nem éri meg, hogy éljük. Az öszövétségi bölcs szerint: „Sok beszéd nem marad hiba nélkül; az az okos ember, aki féken tartja ajkát” (Péld 10,19).

Határozzunk meg magunknak olyan pillanatokat, amikor egyedül vagyunk önmagunkkal és gondolatainkkal; ez segít belső világunk elmélyítésében. A leggazdagabb ima nem az, amikor minél többet beszélünk el Istennel, hanem az, amikor bensőségebben hallgatunk Istentre.

(Ujah Gabriel Ejembi zimbabwei jezsuita teológiahallgató nyomán)

Missziós szándék: Hogy azok a keresztények, akik a világ számos vidékén üldözést szenvednek, tanúságtételükkel Krisztus szeretetének prófétaí lehessenek.

Nyugat-Nigériában a muzulmánok 2008 óta lépnek fel erőszakos fenyegetőzéssel a keresztények ellen. Az ország nagyjából muzulmán vallású északi és keresztény déli részre oszlik. 2011-ben a fenyegetés súlyosbodott a Madalla város egyik katolikus templomában összegyűlt katolikus közösség elleni bombatámadással, amelynek 45 halálos áldozata lett. Ezt a tragédiát több más hasonló merénylet követte, és ezekben ezernél többen haltak meg. E merényleteket a keresztények se nem érdemelték, se nem provokálták.

(Folytatás a 4. oldalon)

„VIGYÜNK...”

(Folytatás az 1. oldalról)

És nem kérünk a Miatyánkban gazdagságot, csak azt, ami az életünk fenntartásához szükséges. A mindennapi kenyeret. A bűneink bocsánatát. A védelmet a kísértések ellen. Mert ha hiszünk is Istben, mégis hajlamosak vagyunk rá, hogy a pillanatnak éljünk. Szabad az akaratunk, de gyengék vagyunk. Isten védelmét kérjük, szabadtó erejét a Gonosszal szemben. Ezek hát az ember igazi szükségletei Isten szemében.

A mindennapi kenyér. Ami a túléléshez szükséges. De jól értették az egyházatyák, hogy ez lényegfeletti kenyér is. Az Oltáriszentségre is utal. „Ha a kenyér mindennapi, miért csak

MEGMARADÁSUNK...

(Folytatás az 1. oldalról)

Szent István egységbe foglalta népét, uralma alatt biztonságban élhetett az ország. Ezt az egységet nem közös veszély vagy ellenség fogta egybe, hanem első szent királyunk hite és jövőképe. Ez tette lehetővé, hogy emelt fővel és nyitott szívvel találjuk meg a helyünket Európa közepén – mondta Erdő Péter. Végül azért imádkozott, hogy népünk ma is megtalálja a hit, a bizalom, az egység és a megmaradás útját.

A szentmise alatt kitört zivatar ellenére mindenki kitartott, és imádsággal vett részt az ünnepségen, mely a Szent Jobb ereklye előtti tiszteletadással ért véget.

*

Budapesten augusztus 20-án a Szent István-napi ünnepi szentmisét Erdő Péter bíboros, Alberto Bottari de Castello apostoli nuncius és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai mutatták be. Részt vettek a szertartáson a testvéregyházak képviselői. Megjelent Áder János köztársasági elnök, Orbán Viktor miniszterelnök, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, közjogi méltóságok, a kormány, valamint a diplomáciai testület tagjai.

Szent Istvánt ünnepelve első királyunk hitét kell megértenünk, mert erre épült élete, műve és tanítása. Ez a hit kaput, távlatot, jövőt nyit a teljesség, Isten világa felé, hogy abban bontakozzon ki életünk, és embertársaink felé, hogy velük közösséget találjunk – mondta Bosák Nándor az ünnepi szentmisében. Erdő Péter bíboros köszöntőjében azt hangsúlyozta, szükségünk van arra, hogy Szent István öröksége, utat mutató és jövőt építő jobb keze ma is irányítson, erősítsen minket. Mária gondoskodása, pártfogása segít minket ma is, hogy lélekben, bizalomban, szeretetben megújulva áldás legyünk környezetünk számára is – köszöntötte Erdő Péter bíboros az egybegyűlteket.

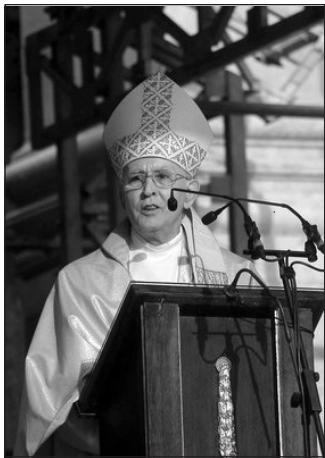
Szentbeszédében Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök Szent Istvánban az államférfit, az országalapító királyt és a szentet méltatta, aki megértette emberi hivatását, és azt Krisztus nyomába szegődve teljesítette ki. Bosák Nándor azt a Szent Istvánt állította példaképül, akiben volt nyitottság, tudott tanulni, képes volt önmagán túl tekinteni, befogadni mások értékeit. Így hívott hithirdetőket az országba, akik erkölcsiben formálták az embereket, a mindennapi keresztény életre vezették el őket. Szent István királysága hitelesítését a pápától kérte – emelte ki homíliájában. Ezzel Szent István azt nyilvánította ki, hogy uralkodását Isten törvényei szerint kívánja alakítani. Országát Máriának ajánlotta, kifejezve azt a reményét, hogy ezzel népe egész jövőjét Isten kezébe helyezte. Álljon mindig szemünk előtt Mária, benne megtaláljuk életünk utat mutató tartalmait – figyelmeztetett a püspök.

Ünnepszünk ugyanakkor nem a múltból, hanem a jelenről szól – mutatott rá Bosák Nándor az egysíki gondolkodás eluralkodásának veszélyére, melyben csak a megfoghatónak, a pillanatnyi érdeknek, lehetőségnek van értelme. A szűk látókörű érdek miatt elvesz az érték. Valljuk meg azt a meggyőződésünket, hogy életünk, világunk

értékét Isten adja, ezen az úton adjon nekünk példát szent királyunk – zárta szentbeszédét.

A szentmise után megtartották a hagyományos Szent Jobb-körmenetet, amely a Szent István tér – Zrínyi utca – Október 6. utca – József Attila utca – Széchenyi tér – Zrínyi utcán haladva tér vissza a bazilika előtti térre. A Szent Jobb-körmeneten az ereklye előtt az Apostoli Szentszék által elismert szerzetes- és lovagrendek, az apostoli élet társaságai, valamint a plébániák zarándokcsoportjai vonultak.

*

Bosák Nándor püspök

Augusztus 20. egyszerre egyházi és állami ünnep, amely ugyanolyan fontos a hívő és nem hívő embereknek, hiszen Szent István hagyatékáról szól – mondta a Kossuth Rádió-nak nyilatkozva Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök. – Augusztus 20. az államalapítás ünnepe, de igen fontos ez a nap a keresztény egyházak naptárában is, hiszen Szent István hagyatékáról szól. Ez egyházi és állami ünnep is egyben, a hívő keresztények számára azonban nincs különbség, hiszen nem dupla identitással rendelkezünk, hanem eggyel, amelynek szerves része a hit és a nemzeti hovatartozás – mondta a püspök, hozzátéve: e kettő harmonikusan működik együtt, ez a sajátosága augusztus 20-nak.

Kiss-Rigó László úgy folytatta: Szent István nem csupán pragmatikus döntést hozott, amikor a kereszténység mellett foglalt állást, nem kizárólag politikai szükségszerűségből, hanem meggyőződésből cselekedett, mert keresztény hite volt. Kérdésre válaszolva a püspök ki-

Szent István fejereklyéje a székesfehérvári misén

fejtette: amikor egy szentet tisztelünk, akkor elsősorban azért adunk hálát, hogy személyén keresztül milyen hatékonyan tudott megmutatkozni Isten irgalma és jósága az ember felé.

Szent István a kereszténységet honosította meg, ezért aki magyarnak vallja magát – vallástól és párhovatartozástól függetlenül –, annak keresztény gyökerei vannak – mondta Kiss-Rigó László.

*

Francia nyelvű üzenetben köszöntötte Ferenc pápa Áder János köztársasági elnököt. Az államfőnek szóló üzenetét a budapesti nunciatura tette közzé.

„Örömmel intézem szívélyes jókívánságaimat Önhez és honfitársaihoz Magyarország nemzeti ünnepe alkalmából. Kérem Istent, hogy a magyar nép szüntelenül megtalálja emberi és lelki örökségében a békés és testvéri jövő építéséhez szükséges erkölcsi erőforrásokat.

Fohászkodom Istenhez, hogy árássa ki bőségesen áldását Önre, a vezetőkre és minden magyarrá.”

(MK/Híradó/VR)

HOGYAN KELL NÉZŐPONTOT VÁLTANI

A pápa a riói Ifjúsági Világtalálkozón

A brazil metropolisban, „a világ legszebb” – és egyik legellentmondásosabb – városában tartották az idei Ifjúsági Világtalálkozót július 23–28. között. A találkozón részt vett a márciusban megválasztott Ferenc pápa, akinek ez volt első, Itálián kívüli lelkipásztori útja.

Nagy sikernek nevezte a Szentatya braziliai látogatását Federico Lombardi szentzéki szóvivő a Rio de Janeiróban tartott utolsó sajtótájékoztatón. „Saját latin-amerikai környezetében láttuk Ferenc pápát, számunkra is ez volt igazi megismerésnek pillanata” – hangsúlyozta a szóvivő a Vatikáni Rádióban. Lombardi úgy fogalmazott, hogy Ferenc pápa a „mély tartalmak nagy kommunikátora”. Hozzátette, hogy a pápa „eredeti üzenetet adott az ifjúsági találkozóknak, mely számára nemcsak a fiatalokról, hanem a fiataloknak otthont adó társadalomról és egyházzal is szolt”.

Ferenc pápa rámutatott arra, hogy az élet és az Egyház szoros kapcsolatban áll egymással – írta a *L'Avvenire*. Az olasz püspöki kar napilapja szerint a riói találkozó a részvételt, lelkesedést és tartalmat tekintve is rendkívüli volt. Ferenc pápa dinamikus és missziós munkát végző

Egyházat szorgalmazott, mely „megmelegíti” a szíveket. A pápa megmutatta, hogyan kell nézőpontot váltani: amikor a riói szegénynegyedbe látogatott, felhívta a figyelmet arra, hogy mások szemével olyasmint láthatunk, amit egyedül nem veszünk észre – vélte a *L'Avvenire*.

Az ifjúsági találkozó Ferenc pápával túllépett eddigi határain, és első alkalommal megszűnt nyári ifjúsági esemény lenni. Az egyházfő innovatív szemlélettel teljesen megújította a katolikus fiatalok találkozóját – hangsúlyozta a *HuffingtonPost.it*.

*

A riói találkozóval párhuzamosan HungaRio elnevezéssel katolikus ifjúsági napokra került sor Pécsre, ahol mintegy 1800 magyar fiatal közösen kapcsolódott be a világtalálkozó eseményeibe.

(MK)

„A SZÜLŐFÖLDJÜKRŐL ELÚZÓTTAK NAPJA”

Összesen 14 millió német nemzetiségű embernek kellett szülőföldjét hátrahagyva az anyaországba menekülnie a II. világháború után. Ebből a hatalmas számból több százezren a bevonuló orosz hadsereg és cseh kollaboránsai brutalitásának estek áldozatául. Szomorú, hogy igen nagy számban vesztették életüket nők és gyermekek – haláluknak főként kiszáradás és kimerültség volt az oka. Ezek már a „béke” időszakának eseményei voltak, nem kevésbé szörnyűek, mint a világháború borzalmi. Ennek ellenére erről a népsorsról ma is keveset tud a közvélemény.

A Szülőföldjükről elúzóttak napját éppen azzal a céllal rendezték meg, hogy ezek az események ne merüljenek feledésbe – és idestova 60 éve ünnepelnek az otthonukból elúzótt családok, illetve azok leszármazottai. Az ünnep talán nem a leghelyesebb kifejezés, mivel korábban inkább megemlékezésről beszélhetünk, idén augusztus 4-én azonban Münchenben, a Szudétánémet Központ Adalbert Stifter-termében az összetartozás fontosságát ünnepelték a résztvevők. A hőség ellenére mindenki elegánsan, autentikus népviseletben tisztelte meg az eseményt. Színes mellények, nadrágok, kendők, kalapok, számtalan kiegészítő és természetesen a hazát szimbolizáló népcsoportok zászlói.

Franz Pany, a szudétánémetek bajor parlamenti képviselője köszöntötte az egybegyűlteket: az örökség ápolására hívta fel a figyelmüket. Kiemelte, hogy a fiatalabb generációknak tovább kell adni ezt a tudást, ezt az emlékezést, a felejtethetetlen sorsokról szóló történeteket. A haza, véleménye szerint a mai, globalizált társadalomban nagyon fontos szerepet kell, hogy betöltsön, főleg mikor Európa szinte egybeolvad. Természetesen az európai integrációt is elengedhetetlennek nevezte, de a haza és a nemzeti identitás ebben a nagyobb egészen kell hogy szerves részt képviseljen. Hangsúlyozta a Szudétánémet Múzeum fontosságát, amely hiánypótló kezdeményezést tölt be a bajor kulturális életben, hiszen a bajor lakosság egészét szólítja meg, illetve segít a kulturális örökség továbbításában.

Ezt követően Christian Knauer, a szülőföldjükről elúzóttak szövetségének elnöke köszönetet mondott mindenkinek, aki segítette a hazájukat elveszítettek jogainak érvényesítését a bajor politikában éppúgy, mint a társadalmi életben. Fontos párbeszéd jött létre ez ügyben, amely minden alkalommal eredményre vezetett. Kiemelte továbbá a közelgő bajor

parlamenti választások fontosságát, mivel a jelenleg regnáló kormány igen sokat tett ennek a nem kis számú csoport politikai és kulturális működésének megsegítésére. Christian Knauer is kitért a Szudétánémet Múzeum fontosságára, hiszen ez az intézmény nem csupán a szudétánémeteket, hanem az összes, hazájából elúzótt, Bajorországban letelepedett népcsoportot is „képviselet”. Knauer hangsúlyozta: a német identitástudathoz hozzá kell tartozzék ezen sorsok befogadása és megismerése: igaz, hogy a keleti szomszédságból érkeztek, de mind német ajkúak, ha úgy tetszik „földiek”, így a haza gyermekei.

Kórusok is gazdagították a programot

(Fotó: Engel)

Az ünnepi beszédet Ludwig Spaenele bajor kulturális és oktatási miniszter tartotta. Igen sok szálon csatlakozott az előtte szólókhoz, mivel számára is fontos szerepet tölt be az a kulturális örökség, melyet a szülőföldjüket hátrahagyni kényszerült német lakosság képvisel Bajorországban. Komoly gesztust jelentett be a német állam részéről, mikor közölte, hogy életre hívtak egy hivatalos emléknapot, melyet először 2014. szeptemberének második vasárnapján tartanak, ezzel adózva a menekülésben és kiűzetésben elesett áldozatok emlékének.

Az eseményt gazdagította a különböző népcsoportok táncosainak és kórusainak szereplése – ezek mind a „haza” témája köré épültek.

Wesely Balázs

Gyerekeknek

AZ ELSŐ LÉPÉS

Sértődős, elégedetlenkedő gyerek voltam sokáig. Nehezen vettem tudomásul, hogy nekem egyet-mást nem szabad, amit a nagyobbaknak igen. Gyakran huzakodtam is a testvéreimmel, ami azt jelentette, hogy – a legkisebb lévén – szinte mindig én húztam a rövidebbet. És ilyenkor sokáig képes voltam duzzogni, sajnáltam magam, úgy dédelgettem sérelmeimet, mint a legkedvesebb babámat. Áradt belőlem a békétlenség, az elégedetlenség. Idővel aztán egyre rosszabbul éreztem magam ebben az állapotban, amelyből nem tudtam sehogy se kilábalni.

Édesapám egy nap maga mellé ültetett a nagy fotelba, és komolyan elbeszélgetett velem erről. Ennek már örültem, mert úgy éreztem, komolyan vesz engem is, hiszen nagyobb testvéreimmel ezt gyakran tette. Velem is úgy beszélt, ahogy velük szokott. És mint később ki-

derült, nekem is nagyjából ugyanazt mondta.

Azt, hogy sosem lesz békesség, és mindig rosszul fogom érezni magam, ha nem vagyok hajlandó kibékülni. És nem érdemes arra várni, hogy a másik kezdeményezze. „Tedd meg te az első lépést, neked is így lesz a jobb.” – Hamar rájöttem, milyen hasznos volt ez a jótanács.

Mindez arról jutott eszembe, hogy Szent István király ünnepén az idén azt találta mondani a köztársasági elnök, hogy „meg kell értenünk: akkor válik jobbá az életünk, ha nem arra várunk, hogy mindig a másik tegye meg az első lépést...” – Jó ezt elmondani, újra elismételni a felnőtteknek is, nehogy egészen elfeledkezzenek róla. És fontos már gyerekként is megtanulni. Ha nekem úgy-ahogy sikerült, nektek miért ne?

Erzsébet néni

Fiataloknak

A SZERETET FORRÁSA

Folytatom elmélkedéseimet Egyházunk hét szentségéről. Most arról a szentségről, amelyben és amelyből éltek, táplálkoztak a nagyszülők, a szülők, akiktől az életet, az Egyház iránti szeretetet örököltük. A fiatal korosztályt szeretném meghívni, hogy együtt elmélkedjünk erről az isteni ajándékról.

Londonban élek, és emberként, katolikusként, papként járom a szigetországot, és igyekszem szolgálni az Angliában élő magyar testvéreket. Szívemben hordom Magyarországot: örömeivel és bánataival együtt, tudván azt is, hogy a család intézménye magyarhonban is átalakulóban van – de ne szépitgessük a helyzetet: bomladozóban van –, tehát elég nagy a baj. Találkozom sok fiatallal, akik már házasságban élnek, és olyanokkal is, akik erre készülnek. A jegyesoktatások keretében igyekszem a segítségükre lenni, Isten szeretetére rámutatni, bátorítani őket, eloszlatni kételyeiket, féltreimeiket, hogy vállalni tudják egymást jóban-rosszban, egészségben-betegségben egyaránt. És szeretném segíteni őket, hogy erősödjének és gyarapodjanak hitben, reményben és szeretetben, hiszen ez a három isteni erény a jó házasság alapja.

A család egy kis egyház, ahol nemcsak öröm van, hanem bizony jelen van a gond, a baj, a bűn is. Ahol a szeretetnek és az egymásért vállalt felelősségnek le kell győznie a nehézségeket, a kísértéseket. Ahol a férj öleli a feleségét, ahol a szülők megbocsátják a gyermekek bűneit – és fordítva. A házasságot nem az ember „találta fel”: Isten rendelte társaul a nőt a férfinak, és a férfit a nőnek, az az Isten, aki önmagát is ajándéku adja minden embernek, minden bűnös, gyarló embernek.

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Felvetődött a kérdés: hogyan viselkedjenek a hívek? Néhány lelkipásztor szerint megtorlással. A katolikus püspöki kar önuralomra és imára buzdított; az Úr azt ígérte, hogy mindenkinek megfizet érdeme szerint, és az ítéletet saját magának tartotta fenn.

Nagyszámú keresztény, főleg nők és gyermekek kényszerültek elhagyni Észak-Nigériát; meglepő módon az érintett zónákban maradt keresztények eltökéltségén ez nem változtatott. A déli ország-rész keresztényei pedig továbbra is békésen elviselik az északi (jórészt muzulmán) lakosokat, és hagyják, hogy szabadon foglalkozzanak ügyeikkel az ő déli hazájukban.

Manapság sokat lehet hallani a krízisekről: a házasság is bajban van! De vajon miért? Azt hiszem, a válasz nagyon egyszerű: azért, mert a hitünk is krízisben van! Ha megrendül a hitünk a teremtő és gondviselő Istenben, nem könnyű elfogadni, hogy akit életünk társává választunk, azt maga Isten rendeli nekünk. Hogy nem véletlenszerű összefutás, nem esetleges találkozás a házasság, hanem Isten akaratának szabad, de kötelességeket is elfogadó vállalása. Hiszem, hogy azok a fiatalok, akik ennek tudatában ösztön és tisztán szeretik egymást, akik felelős komolysággal készülnek összekötni az életüket, azok kérik és meg is kapják Isten áldását házasságukra.

Hiszem és remélem továbbá, hogy a magyar hazában egyre több fiatal fog gyermekeket vállalni és hitben, tisztességben felnevelni, hogy egészséges családjuk erősíteni fogja az Egyházat és a nemzetet egyaránt. Mert akik Isten előtt összekötik az életüket, azoknak tudniuk kell: a nagyobb közösségnek is felelősséggel tartoznak, házasságuk nem magánügy.

Jézus Krisztus feláldozta magát érttem, de vajon én mennyire vagyok kész az áldozathozatalra? Nincs jó házasság áldozatvállalás nélkül, nincs szeretet megbocsátás nélkül. A hívő ember tudja, hogy az élet minden területén, így a házasságban is szükség van lemondásokra és áldozatokra.

Szeretetben, megbocsátásban, hűségben: egymás javát és Isten akaratát keresve élni – erről szól a házasság. Amely szentség: mert Isten szeretetének és kegyelmének jele és eszköze is. Szeretném és kívánom, hogy erről tanúskodják minden házasság.

János atya Londonból

Hűsvétra újabb bombamerényletet ígértek és hajtottak végre. A plébániai közösségek azonban nyugodtan készültek az ünnepre. Ezekben a támadásokban olyan keresztet láttak, amelyet nekik kell a vállukra venniük, amely próbátelnek tekintették mindezt, amellyel Istenbe vetett bizalmukat mutathatják meg. Hitték: Isten szerető szándékot valószínűleg végzi ezekben a vesztes eseményekben is: azok javát építi, akik őt szeretik (vö. Róm 8,28). Akik életüket adják, úgy járnak, mint a búzamaz: bőséges aratást készítenek elő.

Sok más országban folyik ugyanaz, ami Nigériában. Minket mindnyájunkat imára hív: az üldözöttek legyenek Krisztus szeretetének prófétái.

(Dr. Chudi Nwoye nigériai orvos nyomán)

Nagy Ferenc SJ

MIT IS MONDOTT FERENC PÁPA?

A magyar és nemzetközi média „forradalmi tettként” üdvözölte Ferenc pápa melegekre vonatkozó szavait, amelyeket a repülőn mondott a riói Ifjúsági Világtalálkozóról hazafelé, s szembeállította Ferenc hozzáállását elődjével, XVI. Benedek megnyilatkozásaival. – De mit mondott pontosan a pápa, és milyen kontextusban kell ezt értelmezni?

A BBC és a pápa szavait hasonlóan interpretáló médiumok felületességére ezúttal a *National Catholic Register* szerzője, Jimmy Akin hívta fel a figyelmet. Mint írja: a pápa hazafelé a repülőn nyolcvan percet beszélt az újságírókkal, és a homoszexuálisokra vonatkozó mondatai az állítólagos vatikáni homoszexuális lobbira vonatkozó kérdésre válaszul hangoztak el.

(Nemrég a vatikáni bankhoz ideiglenes titkárnak kinevezett Battista Mario Salvatore Riccáról keltek lábra olyan hírek, hogy nunciusként aktív homoszexuális életet élt volna. A vatikáni meleglobbi-ról még a XVI. Benedek által felkért vizsgálóbizottság készített jelentést az azóta már lemondott egyházfőnök.)

Ferenc pápa így fogalmazott:

„Ricca atya ügyével kapcsolatban nem találtunk semmit, ami alátámasztaná az ellene felhozott vádakait. De meg szeretnék említeni még valamit ezzel kapcsolatban: gyakran látom az Egyházban, függetlenül ettől az ügytől, de ebben az ügyben is, hogy valaki keresi az »ifjúság bűneit« – nem arról van szó itt is? És aztán közlésezi őket. De ezek az esetek nem bűnügyek. A bűnügy valami más: a gyermekek megrontása bűnügy. De a bűnök, ha egy személy, egy világi pap vagy egy nővér elkövetett egy bűnt, de ezután meg-

tért, az Úr megbocsát, és amikor az Úr megbocsát, felejt is, és ez nagyon fontos az életünkben. Amikor győzni megyünk, és szívből mondjuk, hogy »vétkeztem ebben és ebben«, az Úr felejt, és nekünk nincs jogunk nem felejtetni...”

„Sokat írtak a meleglobbiról.... Ha egy meleg Istent keresi, ki vagyok én, hogy megítéljem őt? A Katolikus Egyház Katekizmusa gyönyörűen magyarázza el ezt. Azt mondja, hogy a meleg személyeket sosem szabad marginalizálni, és integrálni kell őket a társadalomba.... A probléma nem az, ha valakinek ilyen beállítódása van; nem, testvéreknek kell lennünk, ez az elsődleges. De van egy másik probléma: ha az ilyen beállítódásúak lobbit szerveznek. Kapzsi emberek lobbija, a politikusok lobbija, a szabadkőművesek lobbija, sok lobbi van. Ez a leg-súlyosabb probléma számomra...”

Mit jelentenek a pápa szavai? – teszi fel a kérdést az NCR szerzője. A Szentatya nem tagadja, hogy van meleglobbi, de úgy véli, hogy túlértékeli azt, és túl sokat beszélnek róla. Ez után megkülönbözteti a homoszexuális beállítódást a lobbitól. A pápa szavaiból az derül ki, hogy nincs probléma a pusztán homoszexuális személyekkel, ha nem propagálnak egy homoszexualitás-párti ideológiát.

Jimmy Akin megjegyzi: mindebben semmi új nincs. A megbocsátás és az ítékezés elhagyása ugyanakkor nem jelenti azt, hogy megfélekezzenek a cselekedetek morális karakteréről. Gondolhatjuk úgy, hogy valaki rosszul cselekedett, anélkül, hogy rosszindulattal lennének iránta.

(A Magyar Kurír alapján)

AZ EMBRIÓKÍSÉRLETEK ELLEN...

Tiltakoznak a francia püspökök

A francia parlament törvényjavaslata értelmében enyhülnének az emberi embriókon és embrionális őssejteken végezhető kutatások korlátozásai.

Az emberi méltóság védelmében emelték fel hangjukat keresztény szervezetek és a franciaországi püspökök. Szóvivőjük, Bernard Podvin érsek a francia katolikus egyház hírportálján közzétett írásában egy embrió nevében fejti ki gondolatait:

„Milyen súllyal vagyok jelen az emberek lelkiismeretében? Nem vagyok más, csak sejtek összessége?” – kérdezi. Értetlenül áll a tény előtt, hogy a nyár közepén módosítják a törvényt, amikor a tiltakozás hangja nem hallatszik.

Podvin érsek Yamanaka japán tudóst idézi, aki 2012-ben kapta meg az orvosi-élettani Nobel-díjat kutatásaiért, amelyek során kiderült: az érett, egy bizonyos tevékenységre már szakosodott

(specializált) sejtek módosíthatók oly módon, hogy ismét az embrionális (pluripotens) állapothoz hasonló állapotba kerüljenek. Ezeket a sejteket ezért indukált pluripotens őssejteknek (iPS-sejteknek) nevezik. A tudós egy alkalommal, az embriót vizsgálva így kiáltott fel: „Milyen kicsi különbség van közte és a kislányaim között...”

Az embrió képzeletbeli gondolatai így folytatódnak: „Ez a Nobel-díjas tudós nem karba tett kézzel szemlélte az embrii szenvedést. Elutasította, hogy ilyen módon rendelkezze felettem. A pluripotens őssejtek atyja lett. Hiszen igaz: nagyon hasonlítok a lányaira!” □

„EGY FÉRFI ÉS EGY NŐ HÁZASSÁGA”

Románia alkotmánymódosítással védi az értéket

A román alkotmánymódosítást előkészítő parlamenti bizottság beépítette az alaptörvény szövegtervezetébe azt a megállapítást, hogy a család „egy férfi és egy nő házassága”.

A jelenlegi alkotmány házaspárok önkéntes elhatározásával alapított családról beszél. A meglegházasság későbbi engedélyezését ellehetetlenítő pontosítást a román ortodox egyház javaslatára építették be az alkotmánymódosítás tervezetébe.

Crin Antonescu szenátusi elnök, az alkotmánymódosító különbizottság vezetője azt mondta: Románia nem minősül emiatt homofób országnak, hiszen egy olyan szövegrész is bekerült az alaptörvény tervezetébe, amely tiltja a szexuális beállítottság miatti hátrányos megkülönböztetést. Az azonos neműek jogairól

akkor indult közvita Romániában, amikor Remus Cernea zöld párti parlamenti képviselő áprilisban bejelentette, hogy törvényjavaslatban szabályozná a homoszexuális és heteroszexuális párok élet-társi kapcsolatát. Romániában a polgári törvénykönyv 2011-ben elfogadott változatában is tiltja az azonos neműek házasságát.

A Katolikus Egyház természetesen nem támogatja meglegházasság bevezetését, a házasságot egy férfi és egy nő élet-hosszig tartó életközösségének tartja, a homoszexuális aktusokat pedig morálisan elfogadhatatlannak tartja. A homoszexuális egyénnel ugyanakkor a katekizmus szerint tapintatosan kell bánni, és elítélendő a velük szembeni diszkrimináció.

(MTI/Magyar Kurír)

Floridai levél

ISKOLAÉV

Kezdődik az iskolaév. *Veni sancte Spiritus...* (Jöjj, Szentlélek Úristen) – énekeltük, és remélem, éneklik ma is a katolikus iskolákban az év kezdete előtti istentiszteleten. Bizony, nagy szükség van a Szentlélek segítségére, hiszen tíz komoly, munkás hónap előtt állanak a kicsik és a nagyok. De most, éneklés közben, még felelevenednek bennük a szép, vidám nyári hónapok, és búval helyve adják meg magukat az „elkerülhetetleneknek”. Azoknak a hónapoknak, amelyekben minden komolyság és tanulás mellett nem (volna) szabad megfeleledkezni a lazításra, a játszásra szánt időről sem.

Amerikai szülők és szakemberek fogtak össze, hogy megmentse ezt a „veszélyeztetett” időt, amelyet sok szülő és nevelő elveszítettnek tart, pedig még a közmondásunk szerint is a tanulás egyik segítője, hiszen: játszva tanul az ember.

„A gyermek atmoszférikus lény”, szögezi le a tudomány. Már az anyaméhben felfogja a környezetét domináló hullámokat, és fogékony lesz arra, amit „hall”, illetve érzel. Készül – ő, akinek az élethez való jogát tömegek vonják kétségbe, sőt egyszerűen elveszik – kiszolgáltatva, védtelenül készül az őt fogadó világra.

De hagyjuk a negatív dolgokat. Vegyünk elő két olyan területet, amely már a „készülés” kilenc hónapjában hatással lehet, illetve, hatással van a születendő gyermek életére.

Állandóan vándorló világunkban hány két „anyanyelvű” család él. Igaz, többnyire az egyik nyelv dominál, de elkerülhetetlen a másik használata is. Amerikai és svéd tudósok a legkisebbek, a cumizó bábik reakcióit figyelve állapították meg, hogy a születés előtt érzékelt, megszokott nyelv hallgatása közben a picik nyugodtabbak, és gyorsabban szívják a cumit, míg a számukra idegen hangzástól óvatosabbakká válnak, lassabban szívnak. Sőt, a kutatók azt is megállapították, hogy a két nyelv hangzása közötti különbséget már az anyaméhben „felfogják”, és a születésük után sokkal könnyebben ragad rájuk, illetve tanulják meg.

Rendkívül nagy hatása van a zenének, például az anya énekének, dalolásának is. Kimutatták, milyen másként hat a magzatra a hangos, dörömbölő, illetve a szép, nyugodt muzsika. És később, amikor már olyan kortba került, hogy fogékony a mesére, egy egész oldalas, színes magyar hirdetés ajánlja, hogy mesélj mindennap a gyermekednek! „Magyarországon több mint 490 000 királyfi él, de a legtöbben még nem is tudják, hogy azok... (Tehát) Legyen király a te gyermeked is.”

A mesélőknek idővel valóban unalmasa válik, ha a gyermek folyton ugyanazt a mesét akarja hallani. Ez az ismétlés azonban a fejlődés fontos tényezője, hiszen megmozgatja a fantáziát, és tornáztatja az emlékezőtehetséget.

Igaz, még csak a „befogadók” között van a kicsi, de jöhet olyan idő, amikor szórakozásból vagy önvédelemből(!) újakat talál ki, és ezekkel a lelki mankókkal segíti át magát a nehéz időkön.

A meséktől már csak egy lépés az olvasás. Egy amerikai szülő levelében ez áll: a könyvek színesebbé, gazdagabbá teszik az életünket... A könyv a barátunk, tanácsadónk, társunk. Boldoggá vagy szomorúvá tesz, de mindenképpen veünk van. Kitágítja a látókörünket és segít, hogy jobban megismerjük önmagunkat. „Adj könyvet a gyermekednek, adj neki szárnyakat...”

Bitskey Ella, Sarasota

JEZSUITA MENTŐAKCIÓ 1948–49

A kalandos menekülésről először néhai kolégámtól, a Szabad Európa Rádió bécsi tudósítójától, Hanák Tibortól hallottam, akinek szintén így sikerült kiszabadulnia az egyre élesedő kommunista diktatúra szorításából. A lehetőséget – ha nem is tudatosan – a francia vasúttársaság, a Wagon-Lits kínálta, miután a Párizsból Kelet-Európába közlekedő Orient expressz végállomását a budapesti Keleti pályaudvarban határozta meg. A Wagon-Lits kocsjait ugyanis Romániában és Bulgáriában rendszeresen megrongálták, és ezt a cég vezetősége megelégtelte. A háború következtében a felső vezetőek nagy része elpusztult, ezért a kocsi áramellátását a vagonok alatt elhelyezett akkumulátorokkal biztosították. Újratöltésükről és rendben tartásukról a Magyar Posta gondoskodott.

A posta igazgatójának unokaöccse vetette fel az 1948-ban még megtűrt jezsuita rendbe készülő fiataloknak, hogy a vagon alatt elhelyezett akkumulátorládákban elfér egy személy, aki – ha vállalkozik a csaknem egy napig tartó útra – elmenekülhet Magyarországról. Mivel a legtöbben érezték, hogy Rákosi rendszerében az Egyház lesz az egyik főellenség, többen is késznek mutatkoztak a

kalandos menekülésre. A jezsuita rend asztalosműhelyében idővel még szélvédő deszkákat is készítettek, amelyekkel némileg megóvták a vagon alatt elrejtett személyeket a télvíz idején súvító fagyos szél kínzásától. A próbamenetre egy politikai okokból körözött fiatalember vállalkozott. Ígéretet tett arra is, hogy Nyugatra érkezéséről azonnal táviratot küld. Miután az akció beindult, a táviratot minden egyes alkalommal más címmel és előre megbeszélte, különböző szöveggel adták fel, akik szerencsésen megérkeztek.

Az indulásra mindenkit alaposan felkészítettek, nemcsak lelkiileg, hanem külsőre is: a jezsuita rend gondoskodott használt munkásruháról, amelyben a menekülők a Keleti pályaudvar közelében, egy kiskocsmában találkoztak az embercsempészség kulcsfigurájával, a posta igazgatójának unokaöccsével, aki felvette őket a szolgálati teherautóra, és behajtott velük a vagonok karbantartására szolgáló csarnokba. Ott szélsebesen megnyitotta az általában két hálókocsiból álló Orient expressz egyik vagonja alatt elhelyezett tágas akkumulátorládát, befektetve oda a Nyugatra készülő fiatalembert. A jezsuita rendből később

kilépett Szentkereszty György visszaemlékezéséből kitűnik, hogy nőt egyetlen alkalommal sem menekítettek így külföldre. Csaknem harminc személynek sikerült így elhagyni az országot. Közük volt több szerzetes, sőt még a jezsuita rend egyik későbbi magyarországi provinciálisa, Ádám János is.

Hiba csak egyszer csúszott a számításba, amikor az egyik menekülőnek a sálja kilógott az akkumulátorládából, és ez szemet szúrt a kerekeket ellenőrző pályamunkásnak, aki rángatni kezdte a földre lógó szövetdarabot, mire ezt tulajdonosa megpróbálta visszahúzni. A történeteket a munkás azonnal jelentette, mire rendőrök jöttek, és kirángatták rejtékhelyéről a két menekülőni készülő kispapot. Tiltott határátlépési kísérletért hat hónap szabadságvesztésre ítélték őket.

Ezzel azonban végleg befulladt a vasúti úton történő menekülési akció, amelyről az Innsbrucki Kortörténeti Intézet gondozásában megjelent Magyarok Tirolban – Menekültorsok 1945–1956 című kötetben számolt be Szentkereszty György. Ő az utolsók között, az embercsempész-akció kulcsfigurájával, Szincsák Tamással együtt tette meg az utat 1949 kora tavaszán Budapesttől Linzig. Beszámolójának alighanem legizgalmasabb fejezete az Enns folyó mellett játszódtott, mert ez a folyó volt a szovjet erők által meg szállt Ausztria nyugati határa, ahol a vonatokat erre a célra kiképzett szovjet katonák ellenőrizték. Szerencsére a fagyos szélben a katonáknak nem akardzott hajlongani, hogy benézzenek a vagon alá is, és így a két fiatalember épségben megérkezett a szabadságot jelentő Linzbe.

Vincze András

Képünk illusztráció

VENDÉGVÁRÓ OSZTRÁK KOLOSTOROK

Több mint ötven kolostor vesz részt a Vendég kolostorban elnevezésű kezdeményezésben. Az osztrák szerzetesházak vendégváró programjai nyugalomra, a hétköznapi stresszes pörgéséből való kikapcsolódásra hívják az embereket.

A programok között továbbképzések, tanfolyamok, szellemi-lelki alkalomok, egészségnévelő, szemléletformáló gyakorlatok, kulturális látványosságok, művészeti, kreatív kurzusok széles skálája találha-

tó. Népszerű a lehetőség, hogy a vendég bekapcsolódjék a szerzetesek életébe. A kínálatról a közös *gastimkloster.at* honlap informál.

A kolostorok ellenpontot kívánnak nyújtani a nyugalom lelki erőforrásaiként a stresszes hétköznapi napokkal szemben. A szerzetesek életébe bekapcsolódva, napi ritmusukat felvéve tapasztalhatja meg a vendég, milyen erő él egy-egy kolostorban. Arra hívnak a honlapon, hogy az ember

merjen szakítani a rohanással, a gyorsan élés helyett válassza a nyugalmat, a csendet, hogy benne önmagára találjon. Igyekeznek azokat megszólítani, akik egy időre ki akarnak lépni megszokott életükből.

A Canisiuswerk, a Klösterreich Egyesülés valamint a Vendég a kolostorban kínálta programok egy füzetben áttekinthetők, melyet az *info@kloesterreich.at* e-mail címen lehet megrendelni.

Kathpress/MK

NYUGODT LELKIISMERET?

A római mitológiában a kapukat őrző Janus istennek volt kettős arca, míg a kezében mérleget tartó Justitiát bekötött szemmel ábrázolták, mert aki valóban igazságos akar lenni, annak nem szabad se pénzre, se hatalomra, se rokonságra, se barátságra, de még arra sem tekintettel lennie, hogy történelmi sorsfordulók alkalmával kinek kedvezett jobban a szerencse!

Mindez manapság másképpen van! Janus szemét kötötték be (a kapuk a vak végtelenre nyílnak), míg Justitia – erősen kétarcúvá válva – ugyancsak nyitva tartja a szemét, sőt jobbra-balra kacsingat, mert az igazságosztás manapság többnyire így működik.

Így eshetett, hogy míg a chilei kommunista menekülteket mindenütt földmagasztalták, a vietnami kegyetlenkedésekről, a tengerbe vesző menekülők ezreiről kevés szó esett. Így történik az is, hogy míg Hitler és a náci Németország bűneit állandóan emlegetik, Sztálinét észre sem veszik, sőt odáig mennek, hogy Szolzsenyicint nem a kor nagy taníójának tekintik, hanem naiv mesemondónak, esetleg ravasz propagandistának állítják be!

Mi az, ami már „bűn”? Mi az, ami csupán „sajnálatos tévedés”? Ki az „áruló” és ki a „hős”? Hány ember fölkoncolásánál kezdődik a „tömeggyilkosság”, az „emberiségellenes bűntett”? – Sajnos egészen megzavarodtunk (vagy szándékkal zavartak meg bennünket?), fogalmaink összekuszálódtak.

Mindezeket a kérdéseket ezúttal nem a volt Szovjetunió viselt dolgai vetették föl bennem, hanem az a beszélgetéssorozat, amit a francia svájci televízió riporter azokkal a még életben lévő, amerikai repülőszakemberekkel, parancsnokokkal és pilótákkal folytatott, akiknek 1945-ben valamiféle szerepük volt a Hirosima és Nagaszaki elleni atombomba-támadásban.

Hogyan éreznek, hogyan gondolkodnak ezek az emberek több mint fél évszázaddal a szörnyű katasztrófa előidézése után? Legtöbbjük köztisztviselőként megöszült, tehetős amerikai polgár.

A külön-külön feltett kérdésekre érkező válaszok egyöntetűsége háborzongató.

– Mit érzett, amikor gépével a gyanútlan japán város fölé érkezett?

– Semmi különösét. Igyekeztem a rám bízott feladatot minél tökéletesebben végrehajtani.

– Büszke voltam, hogy éppen engem választottak ki erre a fontos feladatra.

Hogy tört-e, van-e lelkiismeret-furdalásuk, egybehangzóan nemmel válaszolnak. „A háború befejezésének érdeke így kívánta. Parancsra cselekedtünk...”

„Parancsra cselekedtünk.” Ezt a mondatot számtalanszor hallottuk már. Csakhogy a „népbírósgokon”, más „háborús bűnösök” tárgyalásán ezt a védekezést nem fogadták el...

A fentieket olvasva, senki se gondolja, hogy egyszerre Amerika-ellenes lettem – éppen most, midőn igen divatos dolog együtt üvölni a farkasokkal. Jól tudom, hogy a tömeges emberölés tekintetében még mindig a volt kommunista államok viszik el a pálmát...

Elmélkedésemet az említett tévéműsor váltotta ki, mely azért volt megdöbbentő, mert az ítéletek relativitására hívta föl a figyelmet. Nem az a lényeg, hogy mit cselekedtél, hanem hogy ki vagy és melyik oldalon állsz!

Ugyanazért a tettért (hasonlóért vagy még kegyetlenebbért) „felvilágosult századunkban” az egyik ember babért kapott, a másik kötelet. Hans Habe, a müncheni per magyar származású tudósítója ekképpen vont le a tanulságot: „A németek legnagyobb bűne az, hogy elvesztették a háborút. Háborút nem szabad elveszíteni!”

Saáry Éva

SZENTLÉLEK ISTEN, SZÁLLJ LE RÁNK!

Magyar fiatalok bér má lko zása Németországban

A majna-frankfurti magyar katolikus egyházközség június 30-án tartotta szokásos kéthetenkénti szentmiséjét. A misét különlegessé tette, hogy a városban először bér má lt magyar püspök.

A keresztele skor a szü lök í gérik meg, hogy gyerme kük nevelését az Evangélium szellemében végzik, a bér má lko zók azonban már maguk váll alják az Örömhír szerinti életet.

Nagy örö m volt a magyar egyházközség számára, hogy Cserháti Ferenc esztergom-budapesti segédpüspök, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásának felelőse részesítette a bér má lás szentségében azt a tizenegy fiatal, akik a felnőttkor küszöbén megerősítették keresztségi fogadalmukat. A Szentlélek támogatását kérték keresztyén hivatásukhoz. A főpásztor segítségével volt a majna-frankfurti plébános, Takács Pál és a Stuttgartból az ünnepi alkalomra érkezett Tempfli Imre, aki néhány évvel korábban közreműködött ugyanitt számos gyermek elsőáldozásánál.

A lélekemelő énekes szentmisét bemutató Cserháti Ferenc püspök homíliájában a bér má lás szentségének jelentőségéről beszélt.

A mise után agapé következett. Az egyházközség asszonyai süteménnyel, tortával, tepertős pogácsával kedveskedtek az ünnepe lteknek, vendégeiknek és az összes résztvevőnek.

Közösségépítő és jelentős esemény volt ez az ünnep Majna-Frankfurt magyar katolikus egyházközsége számára, mely egyházközségről elmondható, hogy virágzik, hiszen sohasem volt még ennyi tíz éven aluli gyermek a közösségben, mint most.

ifj. Klement Kornél

A főpásztor a megbér má lttakkal

MÁRTON ÁRON-SZOBOR GYULAFEHÉRVÁRON

Erdély legendás püspöke, Márton Áron egészalakos szobrát avatták fel június 29-én Gyulafehérváron, az érseki palota udvarán.

Az érsekség 2012-ben hirdetett meghívásos pályázatot a szobor elkészítésére, melynek eredményeként Gergely

A püspök helyel kínál...

Zoltán kolozsvári szobrászművész kapott megbízást az Erdélyben szentként tisztelt püspök alakjának a megformálására. A művész olyan kompozíciót javasolt, amelyben az ü lö püspök közelében két szabad padot is elhelyeztek.

„A püspök helyel kínál bárkit, aki erre jár. Ez az ő jó ságára, atyai gondoskodására, szeretetére utal” – magyarázta a kompozíciót Potyó Ferenc érseki helynök. Hozzátette: ugyan az érseki székesegyház csonka tornya alatt berendeztek egy szobát Márton Áron emlékére, de fontos, hogy a püspök szellemisége az érsekségen is jelen legyen.

A szoboravatásra azt követően került sor, hogy a székesegyházban öt ifjú diakónust szentelt pappá Jakubinyi György érsek.

(MK)

NAGYSZOMBAT ÚJ ÉRSEKE

A Szentatya július 11-én Orosch János püspököt Nagyszombat érsekévé nevezte ki.

Orosch János 1953-ban született Pozsonyban. A pozsonyi nagyszombati érsekség nagyszemináriumában készült a papságra. 1976-ban szentelték pappá. 1976 és 1978 között Komáromban, 1978-tól 1990-ig Bussa, Ekecs, Hodrushámore, Ipolyvisek egyházközségekben végzett plébániai

Orosch János érsek

szolgálatot; majd Érsekújváron, Pozsony-Prievoz, Dunacsúny és Párkány településeken volt plébános.

2004-ben nevezték ki Pozsony-Nagyszombat segédpüspökévé. 2008-ban, a Nagyszombati Főegyházmegye létrehozásakor segédpüspök lett. 2012-ben, a nagyszombati érseki szék megüresedésekor apostoli adminisztrátorrá nevezték ki.

□

KAPISZTRÁN A SZENT ISTVÁN-HÁZBAN

Kapisztrán Szent Jánost ábrázoló művet ajándékozott Botz Ivette üvegtervező iparművész a római Szent István zárandokháznak. Az átadására Kapisztrán Szent János születésnapjának előestéjén, június 23-án, vasárnap került sor a zárandokház kápolnájában.

Németh László, a Szent István Alapítvány elnöke koncelebrált szentmisét követően vette át a Győzelem című olvasztottüveg-képet. A bensőséges eseményen Rómában dolgozó magyar papok és szerzetesek, valamint a római magyar intézmények vezetői vettek részt, köztük Balla János nagykövet. A szentmise után Botz Ivette mutatta be alkotását, amelynek megáldása előtt Juhász Dezső katonai attasé mondott avatóbeszédet, méltatva Kapisztrán Szent Jánost.

□

A SZATMÁRI EGYHÁZMEGYE KÜLDÖTTTSÉGE INNSBRUCKBAN

A tavaly júliusi látogatás viszonzásaként látogatott az Innsbrucki Egyházmegyébe július 13. és 17. között a Szatmári Egyházmegye pasztorális irodáinak és az ifjúság képviselőinek csoportja.

Az innsbrucki partneregyházmegyevel már több mint húszéves kapcsolatot ápolnak a karitászszervezeteik révén, és tavaly megfogalmazódott az az igény, hogy pasztorális szinten is szorosabbra fűzzék a kapcsolatot. Ezt hivatalossá tették 2012 nyarán, amikor az osztrák egyházmegye pasztorális irodáinak és a karitás képviselőinek társaságában Manfred Scheuer püspök Szatmárnémetibe érkezett, és a székesegyházban szatmári püspöktársával aláírta az együttműködési nyilatkozatot.

Most a szatmáriakon volt a sor, hogy Innsbruckba látogassanak, és megismerkedjenek az ottani pasztorális munka szervezésének módjával, a kihívásokkal és az elért eredményekkel.

A meghívásnak eleget téve, július 13-án érkeztek Innsbruckba. Másnap Inzigbe utaztak, ahol megtekinthették a karitás raktárát, ahonnan a segélyszállítmányok indulnak Szatmárnémetibe. Schönberger Jenő püspök és Löchli Terézia Tündér, a Szatmári Egyházmegye karitászközpontjának vezetője köszönetet mondott a sokéves támogatásért, a lelkes munkáért, amit a szatmári rászorulókért végeznek. A hála szavai hang-

zottak el az ezt követő, Inzighez tartozó hegyi kápolnánál bemutatott szentmisén is, ahol Schönberger Jenő püspök köszönetet mondott a tanulás lehetőségért, mindenekelőtt pedig a barátságért.

Vasárnap meglátogatták az innsbrucki vártemplomot és a kapucinus kolostort.

Hétfőn a wilteni premontrei kolostorban mutattak be szentmisét, majd Udernben ellátogattak egy fogyatékkal élő kkel foglalkozó központba, Schwazban pedig a generációk házát tekintették meg.

Az innsbrucki látogatás egyik legfontosabb momentum a az a műhelymunka volt, melynek során ismertették az osztrák egyházmegye pasztorális szerveződéését, a kiemelt programokat, a részletes felépítést. Ezt követően a különböző irodák képviselői külön-külön folytattak beszélgetést a stratégiákról, módszerekről, közös pontokról és elleshető ötletekről. A párbeszéd után, a közeli erdei kápolnánál Schönberger Jenő és Manfred Scheuer püspök közös szentmisét mutatott be. Szentbeszédében a szatmári megyéspüspök kiemelte: Jézus Krisztus feladattal bízott meg minket, melyről egykor számot kell majd adnunk. Ezen feladatunk végzésében ugyanakkor nem leszünk egyedül, hiszen támogatjuk egymást, Krisztus közösségében.

(Szatmári Egyházmegye)

Vendégek és vendéglátók

ÁTADTÁK A JAKAB ANTAL-EMLEKDÍJAKAT

A Jakab Antal Keresztyén Kör 2010-ben a Jakab Antal-emlékdíj megalapításával kettős célt tűzött maga elé: a névadó néhai gyulafehérvári püspök emlékének fenntartását s ezzel a közfigyelemnek a szellemi örökségére való irányítását, illetve az ő nyomdokain járók, az általa vallott értékeknek megfelelően élők és tevékenykedők munkájának és törekvéseinek elismerését.

A díjat évente egy alkalommal egy papi és egy világi, Jakab püspök életéhez kapcsolódó kerek évfordulók évében pedig legfeljebb három személy vagy közösség kaphatja. Az elismerést ebben az évben negyedik alkalommal adták át, mégpedig Jakab Antal pappá szentelésére és első szentmiséjére (1934) emlékezve Ditróban, ahol a papi szolgálatát annak idején megkezdte, és ahol az egyházközség idén a Jézus Szent Szíve-nagytemplom felszentelésének századik évfordulóját ünnepli.

A papi személynek járó elismerést „a szórványban élő katolikus hívek mindenre kiterjedő figyelemmel végzett lelki gondozása, szellemi-kulturális nevelése terén felmutatott eredményeiért, a közösséget megtartó létesítmények megmentése és korszerűsítése érdekében végzett

hatalatlan erőfeszítése miatt, a magyarság megmaradását, nemzeti önazonosságához való visszatalálását elősegítő tevékenységéért” Kémenes Lóránt Zoltán, a Türben, Balászfalván, Magyarpéterfalván és Karácsonyfalván szolgáló plébános vehette át.

A Jakab Antal-emlékdíj világi díjazottja 2013-ban „a betegek gyógyítása, a ditrói kórház vezetése, megtartása és fejlesztése terén végzett szolgálatáért, valamint a ditrói közösség szellemi fejlődését szolgáló, példamutató tevékenységéért” dr. Puskás Károly igazgató főorvos.

Az elismerést Vencser László atya, az Ausztriai Idegennyelvű Pasztoráció országos igazgatója, a Jakab Antal Keresztyén Kör alapítója adta át.

Varga Gabriella

Kémenes Lóránt és Vencser László (Fotó: jm)

HÍREK – ESEMÉNYEK

Roncalli és Wojtyła pápa szentté avatása

A Szentté avatási Ügyek Kongregációjának prefektusa, Angelo Amato bíboros augusztus közepén a Vatikáni Rádiónak nyilatkozva elmondta: Brazíliából vizsztatérőben a repülőgépen Ferenc pápa bejelentette, hogy Giuseppe Roncalli és Karol Wojtyła, azaz XXIII. János és II. János Pál pápa szentté avatására a jövő évben kerül sor. A pontos dátumot szeptember 30-án az avatásról döntő konzisztóriumon jelenti majd be.

Nem – a Mindenhatóra

Brüsszel nemet mondott az andorrai kormány vallásos jellegű ábrázolására a 10, 20 és 50 eurócentes érmék hátlapján. A váltópénzekre a kis pireneusi hercegség egyik idegenforgalmi nevezetességét, a román kori San Martí de Cortina-da-templomban látható Pantokrátor kép-

mását tervezték. Tehát áttervezik az érmék hátlapját, amelyen már csak egy másik ábrázolás látható majd, amelyet már jóváhagyott Brüsszel, ez pedig a Santa Coloma-templom harangtornya. Az andorrai hercegség többi érméjén vagy helyi állat, a hegyi zerge, vagy a történelmi kormányzat székhelye (Casa de la Vall), illetve az andorrai történelmi címer látható.

Mindszenty-szobor Budán

Mindszenty József sorsa kulcs a magyar XX. század megértéséhez és iránytű a magyar jövő építéséhez – mondta Kövér László, az Országgyűlés elnöke a bíboros hercegprímás szobrának felavatásakor, melyre június 13-án került sor Budapesten, a XII. kerületi Mindszenty téren. Kontur András szobrászművész alkotását Bíró László tábori püspök áldotta meg. □

A MAGYAR DIOGENÉSZ

Párizsban élt, magyar volt, és Menteli volt a neve. Múltja ismeretlen, egyénisége pedig a magyar Diogenész névvel jellemezhető. De menjünk szépen sorjában. Történt, hogy a XIX. században a Bibliothèque de Arsenal vezetői és a párizsi tudósok nagy zavarban voltak. Rendezni akarták az Arsenal könyvtárát. A könyvekkel úgy ahogy még boldogultak volna, de a több ezerre menő kézirat megijesztette, mi több, kétségbe ejtette őket. Régi fakérges, sárga pergamenek, papirusztekercsek – ládába gyömöszölve. Jó részükről senki nem tudta megállapítani, milyen nyelvek kincsei, milyen népfajok lelke rejtőzik bennük.

Ekkor tűnt fel történetem hőse, a különös magyar tudós, Menteli. Ahogy mondtam: múltja ismeretlen volt, egyszerre csak megjelent Párizs közepén, és bámulatba ejtette az embereket. Mély tüdő szeme keményen villogott borzas haja és kuszált szakála között, fapapucsai tompán kattogtak a kövezeten, mikor végigment az utcán. Az emberek összesűgtek mögötte, mondván: „Ez az a magyar, aki hatvan nyelven beszél. Nemcsak Európa, de Ázsia minden pontján is meg tudja magát értetni...”

Csakugyan így volt. Menteli az arra érdemes élő és holt nyelveket mind ismerte. Legszívesebben mégis az arab, a zsidó, a latin és görög, valamint a szlovák nyelven beszélt. Mikor nagy hévvel vitázott vagy szónokolt, minden fogalomra ötven-hatvan szó tódult az agyába. A kifejezéseket hol innét, hol onnét vette. Nem értette meg senki. Látva az ijedt arcokat észbekapott, és franciára fordította az egzotikus Menteli-féle keveréknyelvet.

Ezt a furcsa tudóst kérte magához a könyvtár igazgatója, és a következő ajánlatot tette neki:

– Az állam ad önnek 1800 frankot, ha minden egyes kéziratról és könyvről megállapítja, hogy milyen nyelven van írva, és erről katalógust készít. Elvállalja? – Elvállalom! – mondta Menteli.

Ezzel bevette magát a könyvek és írássok poros halmai közé. Egy hónapig senki sem látta, de akkor ismét megjelent a könyvtár igazgatója előtt.

– Készen vagyok, uram – mondta. – Minden cikket lefordítottam, minden kéziratra rávezettem, hogy milyen nyelven van írva, és mi a tartalma. Nagyrészt ázsiai, régen kihalt kultúrák emlékei.

Aztán hozzátette:

– Itt már nincs mit keresnem. Odébb állok. Köszönöm a pénzt. Adieu!

Az igazgató elémult. Ő esztendőnk munkáját bízta Mentelire, ő meg egy hónap alatt rendezte a hatalmas anyagot.

Nem engedte el, hanem hálából kieszközölt számára egy 154 frankos évjáradékot és egy kis szobát az akkori Sully-palotában. Az adomány nem terhelte meg az állam pénztárát, bár a frank akkor még többet ért.

Menteli boldog volt. Az egyszerű, gyermekszívű bölcs úgy érezte, ennél többet nem is várhat az élettől. Könyveit és iratait a kamrájában talált bőröndbe meg ládába zárta, és miután egy szék is volt a talált holmi között, alig kellett már vásárolnia valamit is a berendezés kiegészítéséhez. Vett még két agyagkorsót és egy vászontarisznyát, amellyel kéthetente bevásárolni ment a piacra. Papír, tinta és toll kellett még, más nem. Élete mégsem volt sivár. Függetlenítette magát az emberek és a szerencse szeszélyeitől. Példaképe, mint már említettem, Diogenész volt, az ókori bölcs, aki Nagy Sándor kérdésére, hogy mit tehet érdekében, így válaszolt: ne állj el a napot előlem!

Nodier, a könyvtáros, egy alkalommal nagyobb évdíjat helyezett kilátásba, hiszen az évi 154 frank bizony édeskeves volt. A csendes öreg mosolyogva kérdezte: Minek? Az is sok, ami van. Zavarban volt, ha pénzt érzett magánál. Így aztán barátaira bízta pénzét, mert félt, hogy kirabolják.

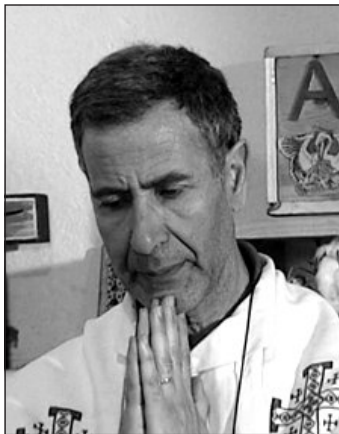
1836-ban a francia kormány új lakást adott neki, az eddiginél világosabbat, egészségesebbet. Két pártfogója, a könyvtáros és a francia akadémia egyik tagja vezette az új lakásba. Nyolc napig lakott itt. December 22-én, egy csütörtöki napon, szokás szerint a közeli kaszánya kapujában száraz katonakenyeret, a piacon meg zöldséget vásárolt. Aztán a két korszóval a Szajnához ment vízért. A megáradt folyó vadul rohant medrében, Menteli a Szent Lajos-sziget csúcsával szemben megtöltötte egyik korsóját, és letette a partra. De mikor a másikat akarta megmeríteni, elvesztette egyensúlyát, s a rohanó áradat magával ragadta. Néhány munkás arra vezetett, menteli segítségért kiáltott, de azok nem hallották, vagy talán nem akartak vele vesződni...

Igy halt meg a század egyik legnagyobb nyelvtudósa, a magyar Diogenész, akiről Magyarországon alig tud valaki. Szemere Bertalan, a Batthyány-kormány belügyminisztere azokban a napokban Párizsban tartózkodott, és meg akarta szerezni Menteli naplóját, jegyzeteit, de mert még nem vették le a hagyatékáról a hatósági pecsétet, nem járt sikerrel. Talán hiába is szerezte volna meg, hiszen ki tudná elolvasni a Menteli-féle kevert nyelvet? Ahhoz egy második Menteli kellene!

Ramsay Győző

A HIT HŐS TANÚI (10.)

Andrea Santoro

Jelenlétével Jézust akarta jelenvalóvá tenni a kirekesztett emberek között – olyan közegben, ahol sokan gyanakvással és ellenségesen tekintettek szelíd tanúságtételére, ahol gyakran kellett találkoznia az iszlám fanatikusainak türelmetlenségével. Tudatában volt a rá leselkedő veszélynek, amely utol is érte.

Andrea Santoro 1945. szeptember 7-én született a közép-olaszországi Privernóban. Iskoláinak befejeztével útja a szemináriumba vezetett, 1970. október 8-án szentelték pappá a Római Egyházmegyében. Róma peremén kezdte, majd Appio Tuscolanóban folytatta papi szolgálatát, de egyre nagyobb érdeklődés ébredt benne Törökország iránt. Először 1993-ban zárándokként lépett a kis-ázsiai ország földjére. Nagy hatást tett rá Antióchia, ahol először neveztek keresztényeknek Jézus követőit. Néhány évvel később visszatért, de akkor már a Fidei Donum (a hit ajándéka) misszionáriusaként. Igazi missziós lelkiülettel kezdett dolgozni a délkelet-törökországi Urfa városkában, a szíriai határ közelében, ahol akkor ő volt az egyetlen keresztény. Andrea atya mindig is a vallások közötti párbeszéd elkötelezett híve volt, az volt a célja, hogy hozzájárulhasson a kereszténység és az iszlám közötti valódi és tiszteltteljes dialógus kibontakozásához. Maria-grazia Zambon hitoktatóról így emlékezett vissza Andrea atya urfai tartózkodására: „Három éven át csendesen volt jelen a városban, ahol nem volt egyetlen keresztény sem. Mindenki kedvelte őt, még a közeli mecset imámja is.”

Később áthelyezték a Fekete-tenger melletti Trabzonba. A Szűzanya tiszteletére szentelt templom plébánosa lett, melynek akkor már három éve nem volt papja. Megérkezését követően az első időkből mindössze tizenöt-husz hívó vett részt a szentmiséken. De ez nem zavarta, ahogyan az sem, hogy nehezen boldogult az igen nehéznek talált török nyelvvel. Szorgalmasan tanult, de bizony a leggyengébbek között volt a nyelviskolában. Egyszer azt mondta: „A homiliákra készülve rájöttem, korlátolt nyelvtudásom miatt az a legjobb, ha a lényegre összpontosítok. Mivel a híveim különböző háttérrel rendelkeznek – jól lehet a többségük muzulmán volt –, kénytelen vagyok az evangéliumi üzenet szívébe hatolni, és megmutatni nekik benne a váratlan kincseket.”

Egy alkalommal az utcán sétált egy apáca társaságában: együtt imádkoztak. Egyszer csak egy fiatal nő odafutott hozzájuk, és megcsókolta az apáca nyakában lógó keresztet és a nővér kezét. Sietve érkezett egy férfi is, aki elvonszolta. Nem volt nehéz rájönniük: a fiatal nő prostituált, azok közül való lehet, akiket a kaukázusi országokból nagy számban „importáltak” a leánykereskedők.

Andrea atya úgy érezte, tenni kell valamit ezekért a szerencsétlen, kiszolgáltatott nőkért. „A helyi klubok tele vannak ilyen nőkkel, sokszor egészen fiatalokkal. Mindennap kérem az Úr Jézust, mutassa meg, miként segíthetnénk rajtuk, hogyan szabadíthatnánk ki őket szörnyű helyzetükből, és miként érintethetnénk meg kizsákmányolóik szívét, hogy rádöbbenjenek, mit is cselekszenek...” Később kiderült, Andrea atya elutazott Grúziába is, érintkezésbe lépett az ottani helyi egyházközösséggel, hogy gondoskodjanak ezekről a nőkről. Andrea Santoro embermentő fáradozásáról idővel egyházi felettesei is tudomást sze-

reztek, és elismeréssel szóltak róla. Tragikus halála után XVI. Benedek pápa azt írta, hogy „szolgálatát Törökországban nagylelkű és apostoli buzgósággal teli szolgálat volt az Evangélium hirdetése és a rá szoruló és kirekesztettek védelmezése érdekében”.

2003-ban Andrea atya megalapította az „Ablak a Közép-Keletre” ima-

szövetséget azzal a céllal, hogy tanulmányozzák a vallások közötti dialógus elmélyítésének lehetőségeit, szervezzék az együttműködést a Nyugat és a Közép-Kelet között. Az információk gyors megosztása érdekében létrehoztak egy internetes oldalt, alapítottak egy évente kétszer megjelenő magazint, kalendáriumot adtak ki, melyben a keresztény, a zsidó és a mohamedán ünnepek egyaránt be voltak jelölve. Andrea atya rendszeresen visszajárt Olaszországba, ott tanulmányi napokat, lelkigyakorlatokat és konferenciákat szervezett, amelyeken beszámolt közép-keleti tapasztalatairól. Azt mondta egyszer: „Ha Jézus fényessége megvilágosít minket és életünket, akkor Ő nemcsak meg fog világosítani minden helyzetet, hanem mi magunk is világítani fogunk”.

Földi élete váratlanul és – emberi szemmel nézve – idő előtt fejeződött be. 2006. február 5-én délután szokása szerint térden állva imádkozott a templomban, amikor egy fiatal fiú közeledett felé hátulról, fegyverrel a kezében, majd közvetlen közletről lelőtte.

Andrea Santoro atyát Rómában temették el. Ravatalánál Ruini bíboros azt mondta: „halála elvetette a reménység magvát, hogy a népek kiengesztelődése, testvérisége valósággá váljék”.

Andrea Santoro meggyilkolása alighanem azzal a felháborodással hozható összefüggésbe, amelyet egy dániai lap Mohamed prófétáról készült karikatúrája váltott ki a muszlim világban. A fiú elmondta tettét anyjának, aki azonnal elvitte őt a helyi borbélyhoz – abban a reményben, hogy ha levágatja a haját, talán nem fogják fölismerni. Nem így történt, a fiút néhány napon belül letartóztatták. A török sajtó szerint a tizenhat éves fiatal ember fundamentalista muzulmánok hatása alatt áll, rendszeresen látogatta egy ilyen csoport összejöveteleit, ahol többször is elhangzott, hogy a törökországi katolikus papok próbálják növelni híveik létszámát, és gyengíteni az iszlám közösséget. „Trabzonban is ez történik. A papnak, aki megbánt minket, meg kell halni” – mondta a szónok. És a tizenhat éves fiatal ember végrehajtotta a halálos ítéletet.

Andrea atya abban a tudatban végezte munkáját, hogy szolgálata Jézust teszi jelenvalóvá környezete számára. „Ezek között az emberek között élek, hogy Jézus éljen közöttük általam – mondta egyszer. – A Közép-Keleten a sátán folytatja gyilkos munkáját... Amint Jézus idejében, úgy most is a csend, az alázatosság, az egyszerű élet, a hit cselekedetei, a szeretet csodái, a világos és félreérthetetlen tanúságtétel képes ezzel szembeszegülni. Meg vagyok győződve, hogy a végén nem lesz két út, csak egy, amelyik a sötétségen át a világossághoz vezet, az élethez a halál fájdalmán és keserűségén keresztül. Csak önmagunk teljes odaadásával lesz lehetséges az üdvözlés. A gonosz büszkén jár-kelel a világban: ezt el kell viselni, és a fájdalmakból, a szenvedésekből ki kell vennünk a részünket, egészen a halálig – amint Jézus is tette.”

Fordította: Miklósházy Attila SJ püspök

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyardkatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Birmingham, Rochdale, Wolverhampton, Nottingham. Manchesterben minden szombaton este 7-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/ 526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs-újhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043- 316/ 68 21 2421; és Holló István, tel.: 0043-676/ 8742 6711, e-mail: istvanhollo33@yahoo.de; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungameelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Misézó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Tatár Zoltán János, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: tzoltanjanos@gmail.com; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: ihavas@citromail.hu

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Kovács József, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, mise minden 1. vasárnap: Chapelle Mére Thérèse, Rue Luizet, 69130 Ecully. Maison Louise Thérèse, 10 av. Edouard Payen, F-69130 Ecully, tel.: 0033-4/72 860841.

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templon (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/ 21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-mail: augsburgimisszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Misézó helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Franziskaner Str. 69a, D-45139

Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfül 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel:

Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/ 24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/ 985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyek:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, NeukirchenVluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; fax: 0049-251/144 29 31. E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg. Tel.: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de>, és Ft. Pilis György, Walfischgasse 17, 89073 Ulm, tel.: 0049-731/388 561 15, e-mail: gyorgypriest@yahoo.com

Miséző helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eislingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 62 43, fax: 38 64 05.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel. és fax: 0039/06 6530 796, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell'Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszombatja-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.).

Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Via del Casaleto, 481; I-00151 Roma, tel.: 0039-06 653 6573, fax: 0039-06 6988 7368, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Érdeklődni: Petrovay Zsolt, e-mail: zs.petrovay@bluemail.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68. □

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

† Büki Gábor OSB (1924–2013)

Pécsett született, a soproni Szent Asztrik Bencés Gimnáziumban érettségizett, 1943 nyarán kezdte meg a noviciátust Pannonhalmán. 1947-ben tett ünnepélyes fogadalmat Rómában, 1949. július 10-én a svájci Einsiedelnben szentelték pappá. 1950-ben a római Szent Anzelm Egyetemen szerzett filozófiai doktorátust.

1950–1997-ig a Szent Anzelm Egyetem tanára Rómában. E mellett több (a magyar, az osztrák, a bajor, majd az amerikai cassinói) bencés kongregáció prokurátori feladatát látta el a Szentszék-nél. 1997-től nyugalomban élt, előbb rövid ideig egy római nővéreközösség lelkesze, majd a Szent Lujza Idősek Otthona lelki vezetője volt egészen haláláig az ausztriai Maria Anzbachban.

Annak a magyar bencés nemzedék tagja volt, akik a II. világháborút követő kommunista diktatúra miatt külföldi tanulmányukról nem térhettek vissza hazájukba. Minden megbízatásában lelkiismeretesen képviselte a hazai és a külföldi magyar bencések ügyeit.

Életének 89., szerzetességének 70., áldozópapságának 65. évében, a betegek szentségével megerősítve, július 23-án, az ausztriai St. Pöltenben hazatért Mennyei Atyjához.

Temetése augusztus 9-én volt Pannonhalmán.

† Siklódi Sándor (1947–2013)

Az erdélyi Ditróban született. Általános iskoláit szülőhelyén, a középiszkolát és a teológiát Gyulafehérváron végezte. 1971-ben szentelte pappá Márton Áron püspök. Csikszeredán, Brassóban és Óradnán volt segédlelkész, majd 1978–1982 között Csikszeredán plébános.

1982-ben Nyugatra ment, előbb Németországban, majd 1985-ben az Egyesült Államokban végzett lelkipásztori munkát: Cleveland városban a Szent Imre magyar plébánián három évig káplán, majd 1988. július 1-től plébános volt. Amikor a clevelandi püspök elhatározta, hogy bezárja a Szent Imre-templomot, 2010 nyarán Chicago városba került. Tavaly ősszel plébánosként került vissza az újra megnyílt clevelandi templomba.

Életének 67., papságának 43. évében, július 31-én, a clevelandi kórházban a

HIRDETÉSEK

Zürich egyik agglomerációs kisvárosában, jólmenő háziorvosi rendelőmet átadnám, illetve eladnám 2014. január 1-től. Feltételek: Svájcban elismert szakorvosi diploma, német nyelvtudás. T.: 0041-44/364 62 80 (este).

Csongrádon, a Bokros-pusztá közelében kétszobás hétvégi ház akácerdővel eladó. Irányár: 8500 EUR. Érdeklődni lehet: 0049-89/368 126 56.

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/ 266–4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

szentségekkel megerősítve, rövid betegség után magához hívta az Úr. A clevelandi temetőben helyezték örök nyugalomra augusztus 26-án.

(Kiss G. Barnabás OFM – Kanada/USA)

† VASS GYÖRGY SJ (1928–2013)

Budapesten született, iskoláit a Csalogány utcai gyakorló iskolában, majd a budai Rákócziakban végezte, ahol 1946-ban érettségizett. Érettségi után belépett a jezsuita rendbe. A noviciátust a budapesti Manrézában végezte, majd előjárói utasítását követve külföldre menekült tanulmányainak folytatására. Innsbruckba került, majd a felső-olaszországi Chieribe, végül Leuvenben szerezte meg a filozófiai licen-ciátust.

A német St. Blasien fiúkollégiumban lett prefektus. 1954-ben Angliába került az Oxford melletti Heythrop College-ba teológiai tanulmányokra. 1956-ban a magyar menekülteket segítette. 1957-ben szentelték pappá. 1959-ben Rómába küldték a teológiai doktorátus megszerzésére. 1962 januárjában visszatért Oxfordba, és megkezdte tanári működését. 1970-ben áttelepült Londonba, ahol az anglikán King’s College-zsal együttműködve tanították a teológiát. 1977-től Innsbruckban a dogmatika és ökumenikus teológia tanszékének vezetője volt 1996-ig, közben egy ideig dékán is volt.

P. Vass a magyar lelkipásztori szolgálatból is kivette részét.

Tanárként 25 éven át ismertette és kommentálta Karl Rahner teológiáját angol nyelven, ezt egy ötkötetes műben ki is adta (Understanding Karl Rahner).

Innsbruckban halt meg július 28-án.

ÉLETÜNK
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
www.ungarische-mission.de
*
Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző,
Vinceze András
*
Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost USD 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlr, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlr USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
Ungarischsprachige Katholische Mission
Sonderkonto „ÉLETÜNK”.
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC PBNKDEFF
*
Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*
Druck: AMPER DRUCK GmbH
Am Fohlenhof 5.
82256 Fürstenfeldbruck
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.